

Spruthuset och Brandsprutan

Sammanställt av Thure Herbertsson september 2012

Den gamla handdrivna brandsprutan som finns bevarad i spruthuset anskaffades av Senneby byamän i början av 1918. Man ville tydligen stå bättre rustad inför uppkommen brand, det som hittills fanns att tillgå var de små pytssprutorna som fanns på varje gård. Enligt räkenskaper från 1918 kostade den nya brandsprutan 418 kronor.

En pytsspruta eller en handspruta med fotplatta, måste finnas på gårdarna för att få teckna försäkring hos ett brandstodsbolag: det tycks ha gällt ända fram till 1930 talet. Köpet av den nya brandsprutan kan ha varit ett krav från anlitat brandstodsbolag för att uppnå bättre brandberedskap. Bolaget kan även ha givet bidrag till inköpet av den nya brandsprutan.

På bystämman, den 3 augusti samma år, beslutade byamännen att bygga ett hus till sin nyinköpta brandspruta. Efter överläggningar, kom spruthuset att få stå i Viktor Jans´ beteshage, då Senneby 5:1, belägen strax före bykärnan från Kasberget räknat.

I slutet av 1930-talet fick hela Väddöbygden ett väsentligt förstärkt brandförsvar i och med bildandet av en frivillig borgarbrandkår, med egen brandbil och nybyggd brandstation i Elmsta.

I början 1940-talet fick brandskyddet ytterligare förstärkning då kommunen lät bygga branddammar i de byar som hade dålig tillgång på vatten. Senneby, som hade liten vattentillgång, fick sin branddamm anlagd på Westerbergs fastighet, Senneby 7:4, intill byns gamla gemensamma vattentäkt.

Branddammen, som idag är näst intill obrukbar behöver ej längre tjäna sitt syfte då brandbilarna är försedda vattentankar. Dessutom har Senneby, sedan 2003, obegränsad vattentillgång från egen sjö.

Till bystämman 2009 hade ett förslag inkommit från byggmästare Sture Götesson: ”att det gamla spruthuset med tillhörande brandspruta borde renoveras och bevaras som befintligt kulturhus.”

Sture Götesson åtog sig att utan kostnad ansvara för åtgärden och tillsammans med byalaget utföra renoveringen, med tanke, att erforderligt material skulle bekostas av byalaget. Byalaget antog förslaget. Dan Johansson, Senneby 7:3, nuvarande markägare av Senneby 5:1, lovade att spruthuset fortsättningsvis får stå där det alltid har stått.

Under hösten 2011 fraktades spruthuset till Södergårdens traktorgarage där det under ca en månads tid försågs med tre nya syllar av ek, nytt golv, nya väggar och tak samt dessutom utvändigt målat. Tvåkupiga lerteglet till största delen återanvänt. Brandsprutan inoljad och testad och godkänd, förutom slangarna.

Arbetet utfördes ideellt under ca 140 timmar. Materialet bekostades delvis från bykassan, delvis in natura av fastighetsägarna.

Senast brandsprutan var i bruk var i början av 1940 talet, då det hade uppstått en enklare brand i arrendebostaden på Norrgården, hos Bertil och Signe Jansson.

I spruthuset förvaras även en motordriven brandspruta från 1940 talet och en mindre gårdsspruta, handspruta med fotplatta, från 1800-talet. Sprutorna är donerade av Sture Götesson respektive Kjell Westerberg. Skylten på ”Spruthuset är utförd av Onny Andersson

Följande personer deltog i renoveringen samt bidrog med material:

Sture Götesson, Senneby 1:26	Dan Johansson, Senneby 7:3
Onny Andersson, Senneby 6:2	Ragnar Fridh, Senneby 18:1
Thure Herbertsson, Senneby 4:8	Kjell Westerberg, Senneby 7:4
Jonas Asklöf, Senneby 4:8	

Det renoverade spruthuset på sin plats i hagen. Hösten 2011

Inventering av arbete inför renovering.
F.v. Onny Andersson, Dan Johansson,
Kjell Westerberg och Ragnar Frid.
I bakgrunden Norrgården.

Spruthuset innan renovering.